

— “ Никога не могахъ да ся удостовѣряхъ за истинѣ-тъ на откровеніе-то. „

— “ Вѣроятно, рече свѣщенникъ-тъ, но коя е мѣчностъ-та ти? „

— “ Не ми сѣ угодны естественны-ты доказательства на откровеніе-то; тѣ сѣ толко исхитрены, толко отдалечены, толко тайны и не естественны, щото ся оскѣрбявамъ като не могѣ да достигнахъ ни въ едно извѣстно заключеніе. „

— “ Не могѣ да разумѣхъ че вещь-та е тѣй, както ми ѣхъ прѣдставлявашъ: азъ чувствувамъ въ себе си едни впечатлѣнія, съ-всѣмъ различни. Никоя вещь не ми ся види по обща и народна, по отдалечена отъ всяко скрито зрѣніе или отъ досадителны ухитренія, колкото нѣкой отъ по главны-ты доказательства на Божіе-то откровеніе. Они ся производять отъ голѣмы и беспрѣкословны вещественны и истинны, натрунвать ся всѣ-кой часъ, и достигнахъ на такава дѣйстви-теленъ стѣпень, щото подлогъ-тъ че е лъжовенъ, безсравнено е повече невѣроятенъ отъ всяко друго таинство въ книги-ты на откровеніе-то, или отъ всички-ты таинства купно. „

— “ Твои-ты разглѣдванія, Господине, вижда ся че не сѣ искусно нарѣдены; но какъ-тъ видѣ доказателство желаешъ и какво